

Хърбърт Спенсър, като "безпокойство, наследено от прадеди номади".³⁵

Ако се приеме гледната точка на Петерсен и ако може да се покаже, че някои роми са се заселили за дълъг период от време, местата се сменят и да се обяснява тяхното последващо движение като "наследствено номадство" е толкова неадекватно колкото и при всяка друга група.

В допълнение към историческите доказателства, данните от теренната работа категорично подкрепят идеята, че следвоенното движение на ромското население в Чехословакия е по-скоро напълно типичен случай на миграция от селото в града, отколкото някакво съживяване на номадството.

Тясно свързан с него е характерният облик на верижната миграция, макар че официалните документи (и популярното мнение) понякога създават впечатление, че движението на ромското население представлява безцелно обикаляне из територията на Чехословакия, при което посоката няма значение. Това е добре илюстрирано в един виц, разказван за ромите.

Циганин (купува билети за влак): Два за Бохемия

Касиерът: За къде?

Циганин: За Бохемия!

Касиерът (ядосано): Да, но за къде по-точно?

Циганин (обръща се примирено към жена си): Виждаш ли колко са глупави тези словаци - те даже не са чували за Бохемия!

В едно скорошно изследване на ромските преселници в един чешки град³⁶ ясно се показва, че определени райони в източна Словакия са изключително силно представени. По подобен начин теренна работа в ромски селища в Словакия разкри, че за всяко село има само два или три основни района на дестинация и че преселниците първоначално мигрирали с роднини, а по-късно обикновено в направления, където роднини вече са се установили.

На практика няма нищо уникално в подобна миграция